

Sonet despre Mama

Flavius Laurian Duverna

Sonet despre Mama

Ce mai frumoasă și mai dragă vârstă a vieții
De care-n inocență n-am prea ținut seama,
A fost când copilaș, stând pe lângă Mama
Urcam în sus spre vârsta anilor adolescenței.

Sub grija sa de mamă nu cunoșteam teama
Și-urcam de zor, mergând spre anii tinereții,
Și-așa păseam pe nesimțite-n roua dimineții
Ca floarea-mbobocită, plătind în taină vama.

Prea scumpi și prețuiți, î-mi sunt anii acum,
În viață, când mama o privesc și nu mai e -
Cu sfaturile ei de aur bune pe al vieții drum!

Din amintiri, doar mai răsare ca-n poveste
Și urcă-n sus spre cer, ca valul cel de fum -
Ce-apare ca un vis, și nostalgic se topește.

Flavius Laurian Duverna